

forarsager os vel Udgifter, men vil ikke flaffe Indtægt, hvad man kan kalde det at erhverve sig deres Hengivenhed, som man gjør Udgifter for. Jeg skal derfor følge Mindretallet og stemme for dets Forslag, og jeg haaber, at Majoriteten i Thinget vil gjøre det Samme.

N. Sage: Jeg vilde gjerne have Forhandlingerne afsluttede, men det ærede sidste Medlem udfordrer til Modstgelse. — Den megen Tale om Høimodighed pleier ikke at passe i Pengesager. Her staaer Spørgsmaalet paa, hvad Althinget vil gaae ind paa, hvor lidt det vil nøies med af den Fordring, som det stiller til os, og som vi her synes at behandle om ikke med Høimodighed, saa dog med en vis Selvopoffrelse. Jeg sætter saa stor Pris paa at faae denne Sag ordnet nu, at jeg ikke vil være utilbøielig til, om der ogsaa skulde gaae lidt Mere til end det, Udvalgets Fleertal har foreslaaet, dog at gaae ind paa Sagen, men jeg kan ikke modstige, hvad der er blevet ytret af ærede Medlemmer, at det er meget haardt for Staten, at den skal betale for at have en Besiddelse som Island. Alle de gamle Regninger troer jeg, at vi med Føie kunne slaae en Streg over. Det, vi her agte at gjøre, er, som sagt, ligefrem et Offer; om det skal være netop det Tal, Fleertallet foreslaaer, eller et lidt forandret, skal jeg ikke indlade mig paa for Diebliffet. Jeg antager, at der er en Slags Sandsynlighed for, at Fleertallets Forslag bliver vedtaget, og saa kan der jo nærmere forhandles derom til 3die Behandling. — Hvad det Vædringsforslag angaaer, som vil fritage Dampskibet herfra for Læstepenges Erlæggelse i Island, da forekommer det mig at være meget simpelt og rimeligt; men jeg kan ikke nægte, at jeg vel troer, at Althinget har gjort Regning paa, at det ogsaa skulde have denne Indtægt, efterat Arrangementet var kommet istand. At vi betale en stor Sum efter vor Leilighed for at vedligeholde Dampskibsfarten paa Island, faaer idetmindste foreløbig at gaae, men jeg vil henstille til Overveielse af alle Vedkommende, om det skulde være uoverkommeligt eller altfor dyrt — det maa jeg lægge til

— at en af vore mindre Orlogsmænd indrettedes til denne Fart, ikke fuldt armeret, og at den gif stadigt paa Island. Det vilde være en god Dvælse ved vor Udrustning, om denne Fart kom istand, og denne Orlogsmænd vilde da tillige kunne have Indsigt med de fremmede Fiskere. Naar denne Orlogsmænd blev hensigtsmæssig indrettet, og det var et godt Fartoi, og — jeg gjentager det — Omkostningerne ikke vare altfor store, vilde det føre til, at en stor Mængde Reisende og navnlig Reisende fra England og Skotland vilde besøge Island, og jeg antager, at det vilde være meget værdifuldt for Islænderne i enhver Henseende, at mange Reisende besøgte deres Land. Det ærede Medlem (Schanheyder) talte sidst om en Nation, paa hvis Benflab vi sætte stor Pris, og spurgte, hvad den vilde sige til, at vi behandlede Islænderne med den Høimodighed, Udvalgets Fleertal taler om. Jeg troer ikke, at denne Nation bryder sig synderligt om, hvad der foregaaer indenfor Islands Grændser, naar der blot er rigeligt Fisk i Farvandene ved Island for dens Fartøier. Som sagt, jeg har den Tro, at Dampskibsfarten maatte kunne indrettes paa en nogenledes forstandig Fod derved, at Marinen overtog Befordringen af Post og Passagerer og tillige nogen Godsart paa Island, men maaffee det ærede Udvalg, dersom det finder, at den Tanke fortjener nærmere Undersøgelse, vil forstaae sig Dplysning fra Marineministeren om, hvad Befordringerne derved vilde blive. Hvorvidt det har søgt saadan Dplysning, tør jeg ikke sige, men jeg antager det ikke.

Krabbe: Der er to Bemærkninger, som den ærede sidste Taler gjorde, der ere noget af det Umodstigeligste, jeg har hørt i denne Sag. Den ene er den, at det er fordeelagtigt at see bort fra sine gamle Regninger. Jeg vilde ønske det ærede Medlem tillyste, om han kunde i alle Forhold see bort fra gamle Regninger, men ligesom ellers hverken den Enkelte eller Samfundet kan det, saaledes kan heller ikke nogen Repræsentation for noget Folk gjøre det. En